పశ్చాత్తాపం

విశ్వనాథ గణపతిరావు

"మీరేమీ అనుకోనంటే నే నొక విషయం చెప్పాలనుకుంటున్నాను నాన్నగారు అన్నాడు ప్రసాద్ కాస్త బిడియంగా!

చెప్పు బాబూ! నాతో చెప్పడాని కింత సంశయ మెందుకూ? అన్నారు ఆశీర్వాదంగారు

ఆశీర్వాదం పెద్దకొడుకే ప్రసాద్! ఆయనకు ఉద్యోగ విరమణ అయిన దగ్గరనుండి భార్య నాగరత్నమ్మతో పాటూ ప్రసాద్ దగ్గరే వుంటున్నారు చిన్నకొడుకు మాత్రం విజయవాడలో వుంటూ బ్యాంక్‌లో పనిచేస్తున్నాడు

ఆశీర్వాదంగారికి నాగరత్నమ్మకి చిన్న కొడుకు దగ్గరకెళ్ళి వుండాలని వున్నా చిన్న కోడలు అరుణ గుమ్మంలో అడుగు పెట్టగానే పరుషమైన మాటలు మాట్లాడుతుంది

కొత్తగా పెళ్ళయిన వాళ్ళను కొన్నాళ్ళయినా వేరుగా వుండి సుఖపడనివ్వరు ఈ ముసలివాళ్ళు! ఇది ఆమె ఆడే పరుష వ్యాఖ్యల్లో ఆ వృద్ధ దంపతు లిద్దరి హృదయాలకూ సూటిగా తగిలేది అందుకే ఎంతో కొంత డబ్బు తననే మనియార్డర్ ద్వారా పంపమని చిన్న కొడుకుతో చెప్పి పెద్దకొడుకు దగ్గరే వుండసాగారు కాని యిప్పుడు ప్రసాద్ ఏమీ అనుకోకపోతే ఓ విషయం చెప్పాలనుకుంటున్నాను నాన్నగారూ! అనేసరికి ఏదో అనుమానం కలగక పోలేదు ఆశీర్వాదంగారికి అందుకే అతని గొంతు గద్గదమయ్యి పెదవులు సన్నగా కంపించసాగాయి

చెప్పుబాబూ మరలా అన్నారు ఆశీర్వాదంగారు కొడుకు ఇంకా సంశయించడం చూసి!

ఏమీలేదు నాన్నగారూ! పండగ వస్తుందికదా? చెల్లెళ్ళిద్దర్ని ఎప్పుటిలాగే నేను ఈ సంవత్సరం కూడా పిలవాలంటే కష్టమవుతుందేమో! ఎలా లేదన్నా వాళ్ళ బట్టలకే వెయ్యి రూపాయలకు పైనే అవుతుంది అందుకే అంటూ ఆగి తండ్రి ముఖంలోకి చూసాడు ఆయన ముఖంలో ఏదో రిలీఫ్ కనిపించింది

ఆశీర్వాదంగారు అనుమానించిన మాటలు కొడుకు నోటివెంట రాకపోవడమే ఆ రిలీఫ్‌కి కారణమయింది

అయితే ఇప్పుడు ఏం చేస్తాననంటావుబాబూ! అన్నారు కొడుకు ఆర్థిక పరిస్థితి తెలిసిన ఆయన సాలోచనగా!

చెల్లెలిద్దర్లో ఎవరో ఒకర్ని తమ్ముడ్ని ఎలవమనండి! ఒకర్ని నేను పిలుస్తాను అలాగైనా నాకు ఐదొందలకు తక్కువకాదు బావకి చెల్లెలికీ బట్టలు తియ్యాలంటే అన్నాడు ప్రసాద్! అన్నాడే గాని అతని మనసులో ఏదో వెలితిగా అనిపించ సాగింది అతని ఆర్థికపరిస్థితి నిస్సహాయస్థితి అతడ్ని ఆ మాటలను బలవంతంగా అనిపించి తరువాత మనసంగా వుండిపోయేలా చేసాయి

సరేబాబూ! నేను రేపు తమ్ముడి దగ్గరికెళ్ళి చెప్పి వస్తాను అనారు ఆశీర్వాదంగారు

* * *

అలాగే నాన్నగారూ! ఇదేమంత అర్జంటు విషయమని రాగానే చెపుతున్నారు! మొదట వెళ్ళి స్నానం చేయండి భోజన మయినాక మాట్లాడు కుందాం! అన్నాడు శేఖర్

అదికాదురా! అన్నయ్య పరిస్థితి నీవు ఆలోచించాలి! వాడి పిల్లలికి కావలసినవన్నీ చూసుకుంటూ మిమ్మల్ని కూడా ఏ లోటులేకుండా చూస్తున్నాడు ఎందుకో చిన్నకొడుకుతో అవునని పించే వరకూ ఆశీర్వాదంగారికి స్నానం చేయాలని గాని ఎంగిలిపడాలనిగాని లేదు అందుకే ఆయన చెప్పాల్సిందానికి ఉత్సుకత మేళవించి ముక్కలు ముక్కలుగా చెప్పసాగారు

ఇక తన సమాధానం సూటిగా చెప్పకపోతే తండ్రి స్థిమితపడరని గ్రహించిన శేఖర్ అన్నాడు

అలాగే నాన్నగారూ! పెద్దచెల్లి శైలజను నేను పిలుస్తాను పూర్ణిమను అన్నయ్యను పిలవమనండి అని

ఆ మాటలు విని ఆశీర్వాదంగారు గుండెనిండా తృప్తిగా గాలిపీల్చుకున్నారు

ఆ మాటలనే వంటగదిలోంచి విన్న అరుణ గుండె మాత్రం కోపంతో మండిపోసాగింది

* * *

రాత్రి భోజనాలైన తరువాత మామగారికి డాబా మీద పక్క ఏర్పాటు చేసి గదిలో మొగుడి మీద విరుచుకు పడింది అరుణ

మీ కసలు ఆలోచన కొద్దిగకూడా లేదు ఎందుకలా ఒప్పుకున్నారు మీ నాన్నగారిదగ్గర! మీ పెద్దచెల్లెలసలే గొంతెమ్మ కోరికలు కోరుతుంది ఆవిడడిగేవన్నీ కొనడం మొదలిడితే నెలజీతం హరీ మంటుంది నా మాట విని ఓ రెండొందలో మూడొందలో మీ అన్నయ్యకే పంపేయండి ఆ తంటాలేవో ఆయనే పడతారు

అదికాదు అరుణా

ఇంకేమీ నాకు చెప్పకండి నేను చెప్పినట్టు చేయకపోతే మా పుట్టింటికి అన్నట్టు మా పుట్టింటినుండి పండక్కి రమ్మని పిలుపొస్తే ఎలాఅంది? టక్కున గుర్తొచ్చి అడిగింది అరుణ

ఈసారికి రావడం లేదని రాసేద్దాం

ఆఁ! ఆఁ! రాసేస్తారు? సంవత్సరాని కొక్కసారైనా మా ఇంటికి వెళ్ళకపోతే నాకు ఎచ్చెక్కిపోతుంది

అయితే తప్పదంటావా? నీరసంగా అడిగాడు శేఖర్

మళ్ళా మొదటకే వచ్చారా! ఉదయం మీ నాన్నగారు వెళ్ళిపోయేటప్పుడు చెప్పండి మీరు చెప్పలేకపోతే చెప్పండి నేనే చెపుతాను

ఆ మాటతో శేఖర్ కంగారుపడ్డాడు

ఆఁ వద్దులే! నేనే చెపుతాను అన్నాడు అన్నాడే గాని అతని బుర్రలో ఆలోచనలు సుళ్ళు తిరగసాగాయి

అరుణ మాత్రం అ మ్మయ్య! అని గుండె మీద చెయ్యేసుకుని నిద్రకుపక్రమించింది రెండు నిముషాల్లో నిద్రలోకి జారుకుంది

గుర్రుపెట్టి నిద్రపోతున్న అరుణను చూస్తూ తెల్లవార్లు నిద్రకుదూరమయ్యాడు శేఖర్!

* * *

నాన్నగారూ!" తండ్రివైపు ఆశ్చర్యంగా చూసాడు శేఖర్ అతనన్న మాటవిని

దాహంవేసి నీళ్ళకని క్రిందకు వచ్చి నేను రాత్రి కోడలన్న మాటలన్నీ విన్నాను బాబూ! నువ్వేమి బాధపడకు అయినా అరుణన్నది కూడా సబబుగానే వుంది తనకుమాత్రం పండక్కి పుట్టింటికి వెళ్ళాలని వుండదా? ఎంతో కొంత అన్నయ్యకే డబ్బు పంపేయ్! అక్కడ మీ వదిన పండక్కి ఎలాగా వెళ్ళదు పిల్లలతో అవ్వదని! ఎప్పటిలాగే తనే చూసుకుంటుందిలే! అని ఆశీర్వాదంగారన్నారు వెళ్ళడానికుపక్రమిస్తూ

తండ్రి అన్న మాటలు వినగానే శేఖర్ కళ్ళలో నీళ్ళు గిర్రున తిరిగాయి అతని మనసు కకావికలమైపోయింది దానికి కారణం–సరదాగా పండక్కి చెల్లెళ్ళి పిలవలేకపోతున్నానే అనే!

* * *

పండగ రానేవచ్చింది

పండగ రేపనగా ఈరోజు వరకూ అరుణ ఎదురుచూసింది తన తల్లిదండ్రుల దగ్గర నుండి పిలుపొస్తుందని కాని రాకపోయేసరికి బోరున ఏడ్చేసింది ఏడ్చి ఏడ్చి దిండు తడిపేసింది

ముందు రోజు రాత్రే అన్నాడు శేఖర్! మీవాళ్ళ కింకా తీరుబడి కాలేదనుకుంటాను పండక్కి పిలవడానికి అని ఆ మాటలు గుర్తొచ్చినకొద్దీ అరుణలో దుఃఖం పొంగుకొస్తుంది ఇప్పుడు శేఖర్ బ్యాంక్ నుండి రాగానే విషయం తెలుసుకుని మీవాళ్ళు పిలిచారుకాదు ఆ వంకతో మా చెల్లాయిని నువ్వు పిలవనిచ్చావు కాదు" అంటా రేమోనన్న బెంగపట్టుకుంది అరుణకు! ఆ వెంటనే అనుకుంది అసలు ఎందుకు పిలుపు చేయలేదు? పోనీ వెళ్ళి కనుక్కుందామంటే తక్కువదూరమా ఏమన్నానా? ఈ విశాఖపట్నం ఎక్కడ టాటా ఎక్కడ? అక్కడికెళ్ళి కనుక్కునిరావాలంటే మూడు రోజులు పడుతుంది ఇంతలో మూడు రోజుల పండగ ముచ్చటగా వెళ్ళిపోతుంది ఆలోచిస్తున్న అరుణకు తల వేడెక్కిపోసాగింది

ఇంతలో శేఖర్ ఆఫీసు నుండి వచ్చాడు అతని మాటలు వచ్చుడు వరండాలో వినపడగానే అరుణ గుండెలో రాయి పడింది

ఏం పిలుపొచ్చిందా? ఏమొస్తుందిలే! నిన్ను మీవాళ్ళు పూర్తిగా మర్చిపోయే వుంటారు. అయినా **నా వాళ్ళను నా గుమ్మం తొక్కనివ్వని నీకు భగవంతుడు మంచిశాస్తి చేసాడు. నా యింటికి రానివ్వని నా చెల్లిలెంత బాధపడివుంటుందో ఇప్పుడు నీ వాళ్ళు నిన్ను పిలవకపోయేసరికి అర్థమయి వుంటుంది నీకు!... కదూ?" అని అంటారని భయపడిపోయింది.**

కాని వరండాలోంచి, గదిలో కొచ్చిన శేఖర్ ఆలా అనలేదు.

ఏం అరుణ, అలా ఉన్నావ్?... అర్రెర్రె!... ఏడుస్తున్నావా? ... పండక్కి పిలుపు రాలేదనే?... పోనీలే అరుణ, పాపం! వాళ్ళకెన్ని పనులుండి పిలువలేకపోయారో! అదీ మనం ఆలోచించాలి కదా?..." అన్నాడు.

ఆ మాటలు విని గబుక్కున లేచి నిలుచుంది అరుణ. భర్తను కౌగలించుకుని గొల్లున ఏడ్చేసింది.

"నన్ను క్షమించండి!... మీలాంటి మంచివాళ్ళ మనసులను బాధ పెట్టాను గనుకే, దేవుడు నాకీ శిక్ష విధించాడు. ఇదే మీ స్థానంలో మరొకళ్ళయితే దెప్పిపొడిచి మానసిక క్షోభకు గురి చేసేవాళ్ళు!..."

"ఛ! ఊరుకో, అరుణా. ఇప్పుడేమయిందని అంతలా కలత చెందుతున్నావ్?" ఓదార్పుగా అని, ఆమె కన్నీళ్ళను మునివేళ్ళతో తుడిచాడు శేఖర్! అయినా అరుణ మనస్సు పశ్చాత్తాపంతో కుంచించుకుపోసాగింది.

* * *

పండగెళ్ళిన వారం రోజుల తరువాత........

ఓ రోజు బ్యాంక్ నుండి ఇంకా రాని భర్త కోసం ఎదురు చూస్తూ గుమ్మం దగ్గరే నిలుచున్న అరుణ చేతికి రెండు ఉత్తరాలిచ్చి వెళ్ళాడు పోస్ట్‌మన్.

ఒకటి తన తండ్రి దగ్గరనుండి వచ్చింది. మరొకటి ఎదురింటి ఆడపడుచు శేషలత దగ్గర నుండి వచ్చింది.

ముందుగా ఆడబిడ్డ రాసిన ఉత్తరం చదవసాగింది.

అన్నయ్య, వదినకు నమస్కారాలతో మీ లత వ్రాయు ఉత్తరం మేము పండక్కి పెద్దన్నయ్య యింటికి వెళ్ళి ఆనందంగా గడిపాము. మీరు మాకు పంపిన బట్టలు చాలా బాగున్నాయి. అన్నీ కలిపి ఓ వెయ్యి రూపాయలైనా అయ్యివుంటాయనుకుంటాను. అంత ఖరీదు పెందుకన్నయ్యా తీసావు ఏదో తక్కువ ఖరీదు చేసే బట్టలు తీస్తే సరిపోయేది......ఇంతకూ చెప్పొచ్చే దేమిటంటే మావారికి తీసిన డ్రెస్ చాలా బాగుందని మురిసిపోతున్నారు. అడిగినవారికీ, అడగనివారికీ పిలిచి మరీ చెప్తున్నారు.... మేము ఇంటికి వెళ్ళిపోయి అక్కడనుండే ఈ ఉత్తరం రాస్తున్నాను. ఇప్పటికి ఇంతే సంగతులు. మీ ఉత్తరం కోసం ఎదురు చూస్తూ.....

మీ శేషలత

ఉత్తరం చదివిన అరుణ మనసు ఆనందంతో నిండిపోయింది. ఆమె మనసులో దిగులంతా ఒక్కసారిగా ఎగిరిపోయింది తను చెప్పినట్లు భర్త రెండొందలో, మూడొందలో పంపకుండా మంచి బట్టలు తీసి పంపి ఆడబిడ్డ దగ్గర తన గౌరవ మర్యాదలు నిలిపారు. ఏంతైనా తను ఎవరినీ నొప్పించని మంచిమనసున్న తన భర్త అని గర్వంగా అనుకుంది అరుణ. అనుకుంటూ రెండో ఉత్తరం చూసింది.

అమ్మాయి అరుణకూ, అల్లుడు శేఖర్‌కి,

కామరాజు వ్రాయునది. నేను బిజినెస్ విషయమ్మై బెంగుళూరు వెళ్ళి తిరిగిరావడం ఆలశ్యమవడంవల్ల మిమ్మల్ని పండక్కి పిలవలేకపోయాను. పోనీ మీ అమ్మ పిలవాలన్నా తనకు మహిళామండలి నిర్వహించే మీటింగులకే టైము చాలడంలేదు. కనుక తనూ పిలవలేకపోయింది. ఇంతలో పండగెళ్ళిపోయింది. పోతేపోయిందిగాని, మనియార్డరుద్వారా డబ్బు పంపిస్తున్నాను. ఇద్దరూ బట్టలు తీసుకోండి. ఇంకేమైనా కావలిస్తే వ్రాయండి!........ ఉంటానుమరి.

వై. కామరాజ

ఉత్తరం చదివి ఎప్పుడూలేనిది వేదాంతిలా నవ్వుకుంది అరుణ. మీ రేమి ఇవ్వగలరునాన్నా! ఇక్కడ మీ డబ్బుతో కొనలేని, నా అహంతో నా వైపుకు మార్చలేని మంచివాళ్ళ మనసులున్నాయి అందుకే నా అహం విడిచి అటు మారిపోయాను ఇప్పుడు నాకు తృప్తిగా, మనసు దూదిపింజెలా తేలిపోతూవుంది. దయచేసి మనసులను డబ్బుతో కొలవకండి! మీ డబ్బు మీదగ్గరే ఉంచుకోండి!" అని మనసులో అనుకోబోయి బయటకే అంది అరుణ.

అప్పుడే వచ్చి ఆ మాటలు విన్న శేఖర్ పకపకా నవ్వాడు.
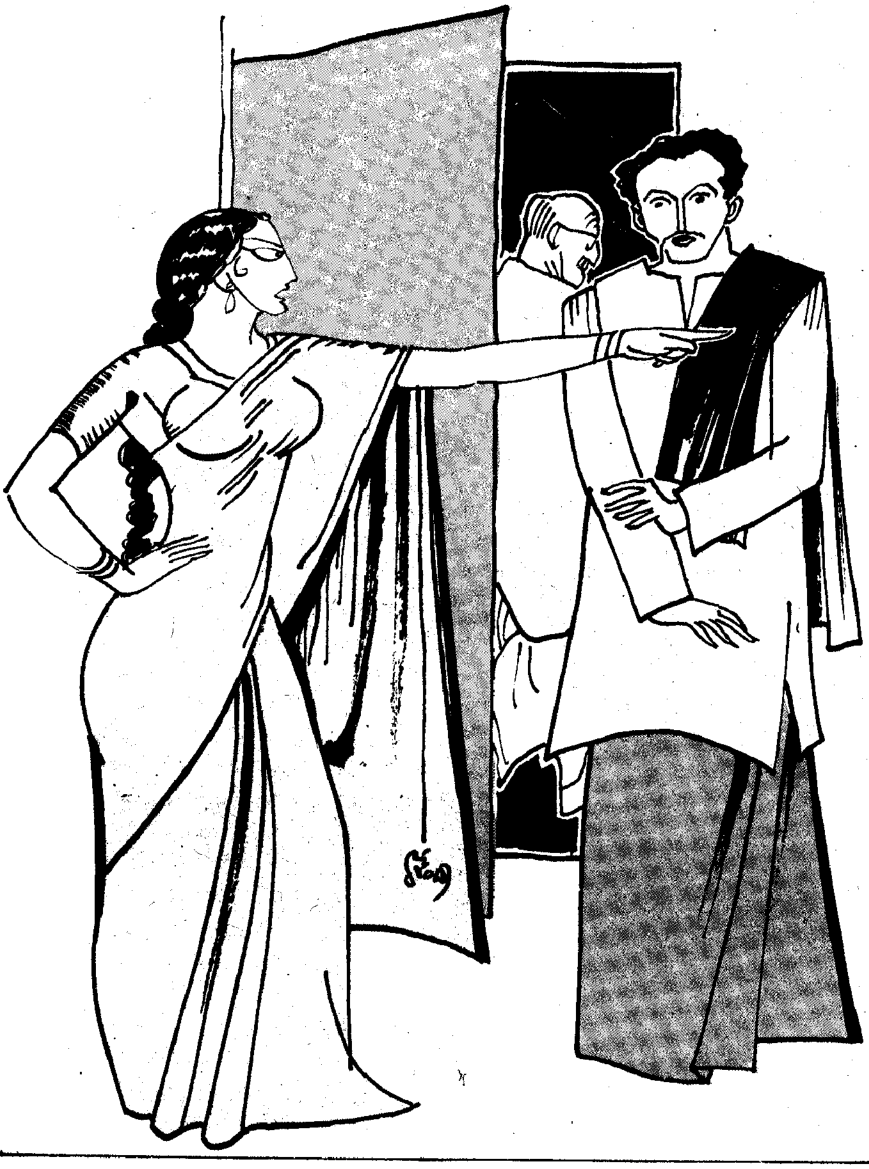
"ఏమిటో శ్రీమతిగారు ఆవేశంగా డైలాగులు చెపుతున్నారు" అని అనేసరికి గిరుక్కున వెనుతిరిగి సిగ్గుతో భర్త గుండెపై వాలిపోయింది అరుణ ఆమెచేతిలో రెండు ఉత్తరాలూ, ఆ యిద్దరి గుండెల మధ్య మెత్తగా నలిగిపోసాగాయి ☐